

[Pelle Voigt]

ne udgør, ville kunne skaffe meget store besparelser på militærbudgettet. I en undersøgelse, et debatoplæg, som blev foranstaltet af Rigsrevisionen i 1984, konkluderede man, at der i perioden fra 1970 til 1984 var sket et direkte fald i forswarets uddannelsesproduktivitet på 40 pct., og at man uden på nogen måde at skade hverken produktionsmål eller forsvarseffekt kunne gennemføre besparelser på i hvert fald 10-20 pct.

Når man foreholder ministeren disse betragtninger, betegner han altid debatoplægget som en spøgelsesrapport, hvilket er en anelse forbløffende, når man tager i betragtning, at to vaskeægte panseragenter fra Forsvarets Efterretningstjeneste ganske få dage efter, at dette dokument var blevet kendt, brugte dage på at forhøre medarbejderne i Rigsrevisionen om, hvem den formastelige var, der havde foretaget disse beregninger.

Men hvorom alting er, så ved alle her i Folketinget, der nogen sinde har haft noget at gøre med det danske militær ved aftjening af deres værnepligt eller på anden måde, at der er talrige muligheder for at gennemføre omfattende besparelser.

Det er også derfor, at der er et klart flertal i befolkningen imod ministerens planer, som opinionsundersøgelsen i Jyllands-Posten i dag viser det.

SF har tidligere her i Folketinget bedt om at få den såkaldte spildtidsrapport om uddannelserne af værnepligtige at se, men indtil denne dag sidder Forsvarsministeriet tungt og solidt på sine spildbunker. Ingen får lov til at kigge ned i spanden.

Indtil nu har jeg beskæftiget mig med de mulige besparelser i forsåret i dets nuværende omfang og med dets nuværende opbygning. Begyndte man derimod at tale om et alternativt, ikkeoffensivt forsvar, tyder alt, bl.a. beregninger foretaget i det tyske forbundsværn, på, at man ved en sådan omlægning kunne hente adskillige millioner mere i besparelser.

Efter SFs opfattelse ville det rigtige være at lade den slags besparelser slå igennem med en direkte nedskæring af forsvarsbudgetterne. Det ville være godt, hvis Danmark kunne sende et signal til omverdenen om, at der var et land, der slog ind på en nedrustningslinje i stedet for en oprustningslinje. Vi har konkret nævnt et yderst realistisk tal: 10 pct.s nedskæring af forsvarsudgifterne.

Her støder vi på det klare problem, i hvert fald med hensyn til et etableret flertal i Folketinget, at Socialdemokratiet øjensynlig nok går ind for omlægninger og rationalisering, men til gengæld mener, at de besparelser, der hermed opnås, i fuldt omfang skal anvendes til ny oprustning. Det fatter vi ærligt talt ikke rigtig meningen med. Men vi har med stor interesse læst Socialdemokratiets forslag og indgående analyse af omstændighederne omkring et kommende forsvarsforlig.

Denne analyse er vel kommet klarest til udtryk i Politikens kronik den 7. december 1986, hvor hr. Anker Jørgensen på sit partis vegne én gang for alle utvetydigt slog fast både over for SF og over for regeringspartierne, at Socialdemokratiet hverken vil være med til en forøgelse eller til en nedsættelse af de nuværende dyrtidsregulerede forsvarsudgifter. Henvendt både til regeringen og til SF sagde han, at hvis Socialdemokratiet ikke kunne få sin rene pristalsregulerede nulløsning igennem, kunne der ikke blive forlig til nogen af siderne. I så fald ville Socialdemokratiet lægge sit budgetforslag frem i folketingsalen til fri forhandling. Her vil det naturligvis kunne vedtages i forbindelse med vedtagelsen af en finanslov.

Vi synes ikke, at Socialdemokratiets holdning her er den bedst tænkelige, men vi ser hellere, at Socialdemokratiet gennemtvinger sin nulløsning på denne måde, end et forsvarsforlig, der skruer forsvarsudgifterne op på en måde, der kan skabe overordentlig store vanskeligheder for et senere samarbejde mellem SF og Socialdemokratiet.

Jeg skal pege på den groteske situation, der ville opstå, hvis et kommende S-SF-flertal sammen skulle administrere forhøjelser af forsvarsudgifterne, som faktisk er imod begge partiers politik. Det ville være en helt uholdbar situation både for Socialdemokratiet og for SF.

Derfor synes vi, at det trods alt er det mindste onde, hvis Socialdemokratiet kan føre sin nulløsning igennem på den måde, som hr. Anker Jørgensen skitserede.

For at få denne kendsgerning fastslået og for at få skabt klarhed om de økonomiske rammer for det kommende forsvarsbudget skal jeg derfor på SFs vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.